

Nucli de Conill

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Conill
Emplaçament Est de Pujalt

Coordenades:

Latitud: 41.72576
Longitud: 1.46043
UTM Est (X): 371949
UTM Nord (Y): 4620474

Classificació

Número de fitxa 08176-114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Castell de Conill](#)

[Sant Vicenç de Conill](#)

[Cal Senyoret](#)

[Capella romànica de Conill](#)

[Creu de terme de Conill](#)

[Capella de la Mare de Déu del Roser](#)

[Festa Major d'Hivern de Conill](#)

Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret

Descripció

El poble de Conill va néixer a redós del seu castell, les restes del qual s'empraren per construir algunes de les seves cases ja en època moderna. De la fortificació en queden vestigis notables dins de Cal Ramonet, on hi ha part d'una torre circular i arcs de tradició medieval. Entre les cases bastides en època moderna trobem la pairalia de Cal Senyoret, Cal Tomàs i Cal Solé, on s'hi conserven elements arquitectònics d'aquest període. També fou al segle XVII quan es construí l'església actual de Sant Vicenç, com també la capella particular de Cal Senyoret, sota l'advocació de la Mare de Déu del Roser. En època contemporània algunes cases com Cal Senyoret foren ampliades i se'n construïren de noves, tot i que el creixement ha estat prou sostingut per mantenir l'estructura radial a l'entorn del desaparegut castell.

Història

Es tracta d'un nucli de població situat a l'extrem nord-est del municipi de Pujalt, en un punt dominant de la carretera N 141a, per on transcorria l'antic camí reial que unia Calaf amb Cervera.

Es va formar a redós del castell de Conill, el qual apareix documentat per primera vegada l'any 1019, quan el vescomte Bermon de Cardona restituí a Sant Vicenç de Cardona els drets que aquest tenia sobre el castell.

L'església de Sant Vicenç però no estava situada prop del castell sinó als peus del turó, a l'est de la població. L'església apareix documentada per primera vegada en un document que es podria datar entre els anys 1025 i 1050. Es tracta d'una llista de parròquies del bisbat de Vic on hi apareix Conill. A la segona meitat del segle XI l'església formava part de les possessions de la canònica de Sant Vicenç de Cardona.

Al llarg del segle XIII existien disputes entre el monarca i el vescomte de Cardona sobre la jurisdicció de Conill de Segarra (com s'anomenava anteriorment al lloc de Conill) fins que a la segona meitat del segle XIV el rei deixà de posar en dubte la pertinença del lloc als Cardona. Així queda palès en una llista de les propietats dels Cardona de l'any 1375 on s'hi esmenta Conill de Segarra.

Al segle XVII es construí la nova església parroquial a l'interior del poble, deixant l'església vella en segon lloc però encara en funcionament ja que l'any 1685 estava a càrrec del Mas Piquer. No serà fins a finals del segle XVIII que l'església deixa de funcionar i s'abandona.

Alguns dels edificis més remarcables del municipi són Cal Senyoret, que podria tenir els orígens vers el segle XVI; la capella de la Mare de Déu del Roser, construïda l'any 1654 per a ús privat de la família Felip (que vivien a Cal Senyoret); Cal Tomas i Cal Solé, ambdós edificis amb finestres renaixentistes i l'antiga rectoria, convertida actualment en una petita plaça.

L'indret estigué sota el domini dels Cardona fins a les acaballes del sistema senyorial.

Bibliografia

AYMAMÍ, G. (2011). Per la comarca de l'Anoia. Abadia de Montserrat. Barcelona.

CATALÀ, P. (1990). Els Castells Catalans. Vol 1. Barcelona: Rafel Dalmau.

FOLCH, C.; GIBERT, J. (2010). "Excavacions arqueològiques a l'església vella de Sant Vicenç de Conill (Pujalt, l'Anoia). Segles XI-XVIII", dins Actes del IV congrés d'arqueologia medieval i moderna de Catalunya, vol 2, pp. 901-911. ACRAM i Ajuntament de Tarragona.

GAVÍN I BARCELÓ, JM. (1984). Inventari d'esglésies. Anoia, Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín. Valldoreix.

GIRALT, C.; PLANS, S. (1997). "Joan Grau i el retaule de la capella de la Puríssima Concepció de Pujalt: noves aportacions documentals (1638-1639)", dins Miscel·lanea Aqualatensia, núm. 8. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada/ Rafael Dalmau editors.

